

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Nicolae Gordilă și Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către petiționara, *Babințeva Valeria*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2013.

CONSTATĂ:

1. Petiționara, Babințeva Valeria, la 12 august 2013, a înaintat plîngere judecătorului de instrucție al Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, în temeiul art. 313 Cod de procedură penală, împotriva acțiunilor procurorului Procuraturii sect. Buiucani mun. Chișinău.

2. Prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 19 august 2013, plîngerea înaintată de petiționara Babințeva V., a fost declarată ca inadmisibilă.

A fost explicat petiționarei dreptul și necesitatea înaintării unei plîngeri procurorului ierarhic superior, în cazul dat.

3. În motivarea soluției, instanța de judecată a menționat, că petiționara nu a respectat procedura soluționării prealabile a plîngerii sale, a neglijat prevederile art. 299, 299¹ Cod de procedură penală și nu a contestat acțiunile procurorului, care a examinat plîngerea sa, la procurorul ierarhic superior.

În conformitate cu prevederile art. 313 alin. (6) Cod de procedură penală, încheierea a devenit irevocabilă.

4. Nefiind de acord cu încheierea menționată, petiționara a contestat-o cu recurs, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri echitabile.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2013, a fost respins ca nefondat recursul petiționarei și menținută încheierea.

6. În motivarea soluției sale, instanța de recurs a considerat întemeiată și legală încheierea contestată și a notat că, în cazul în care persoana indicată în alin. (1) art. 313 Cod de procedură penală, a depus plîngere direct în instanța de judecată, fără a respecta procedura soluționării prealabile a acesteia de către procuror, judecătorul prin încheiere o declară inadmisibilă, explicîndu-i persoanei ordinea de contestare.

Astfel, petiționara în ordinea art. 299, 299¹ Cod de procedură penală, urma să conteste actele procurorului, care a examinat plîngerea sa, la procurorul ierarhic superior, iar ulterior în caz de dezacord cu hotărîrea adoptată, este în drept de a se adresa cu contestație judecătorului de instrucție în termenul prevăzut de lege.

7. Decizia instanței de recurs, este atacată de către petiționară, cu recurs în anulare, prin care solicită, casarea acesteia cu remiterea cauzei la o nouă examinare în Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea recursului său, petiționara a indicat, că la 08.10.2013 a depus cerere prin care a solicitat de a amâna examinarea cauzei, pentru a încheia contract cu avocatul, care urma să-i apere interesele și nu are nevoie de serviciile avocatului desemnat, care acordă asistență juridică garantată de stat. Consideră, că instanța de recurs neglijând cererea sa, i-a încălcat dreptul de participare la judecarea cauzei și dreptul să fie asistată de un apărător ales.

8. Verificând argumentele recursului în anulare în raport cu actele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 452 Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești irevocabile după epuizarea căilor ordinare de atac.

Colegiul penal menționează, că dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința acelor hotărâri judecătorești irevocabile, care au epuizat căile ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II a Codului de procedură penală – adică calea apelului și a recursului ordinar.

Potrivit art. 313 alin. (6) Cod de procedură penală, încheierile judecătorului de instrucție, adoptate pe marginea examinării plîngerilor declarate în cazul în care persoana nu este de acord cu rezultatul examinării plîngerii sale de către procuror sau nu a primit răspuns la plîngerea sa de la procuror în termenul prevăzut de lege, sunt hotărâri irevocabile, iar căile de atac împotriva acestora pot fi exercitate în strictă conformitate cu legea, de la care nu se permite nici o derogare.

Din interpretarea dispozițiilor legale sus expuse, în raport cu speța dată rezultă, referitor la încheierea judecătorului de instrucție, adoptată în ordinea reglementată de art. 313 Cod de procedură penală, că aceasta nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute de alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul declarat împotriva încheierii judecătorului de instrucție, care este irevocabilă, este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

Semnificativ este și faptul că, în rezultatul modificărilor și completărilor Codului de procedură penală prin Legea nr. 66 din 05.04.2012, care a intrat în vigoare la 27.10.2012, prevederile alin. (2) și (3) din art. 452 Cod de procedură penală au fost abrogate.

Pînă la abrogare, alin. (3) al art. 452 Cod de procedură penală, prevedea dreptul persoanelor menționate la alin. (1) art. 313 Cod de procedură penală, precum și Procurorul general și adjuncții lui, de a declara recurs în anulare împotriva încheierilor irevocabile a judecătorului de instrucție cu privire la dezacordul cu rezultatul examinării plîngerii sale de către procuror sau nu a primit

răspuns la plîngerea sa de la procuror în termenul prevăzut de lege, în cazurile prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală.

Recursul în anulare, supus examinării a fost depus de către petiționară, la 11decembrie 2013, așadar după intrarea în vigoare a legii sus menționate.

Art. 3 Cod de procedură penală prevede, că în desfășurarea procesului penal se aplică legea procesuală care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească. Legea procesuală penală poate avea efect ultraactiv, adică dispozițiile ei, în perioada de tranziție la o nouă lege procesuală penală, pot rămîne aplicabile acțiunilor procesuale reglementate de legea nouă, cu condiția că caracterul ultraactiv se reglementează expres în legea nouă.

Dat fiind faptul, că dispozițiile art. II din Legea nr. 66 din 05.04.2012, pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, nu prevăd caracterul ultraactiv al prevederilor art. 452 alin. (3) Cod de procedură penală, care permitea în redacția anterioară, contestarea cu recurs în anulare și a încheierilor irevocabile adoptate în baza art. 313 Cod de procedură penală, recursul în anulare depus de recurenți urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind utilizată o cale de atac neprevăzută de lege pentru astfel de hotărîri judecătorești.

În baza art. 456 alin. (1) în coraport cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către petiționara, *Babințeva Valeria*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2013, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 martie 2014.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti